

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a přítomnost Ducha svatého se všemi námi! Amen. „Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?“ Ž 27,1

Píseň 210 *Ó zasvět' se nám v jitřní záři*

Modlitba: Hospodine, svatý a věčný Bože, přicházíme za Tebou se vším, co k nám patří – se svými radostmi i starostmi, s tím, nač myslíme s uspokojením, i s tím, zač se stydíme. A prosíme Tě, odpusť nám náš hřích zpronevěry, hřích malé víry, nedůvěry vůči Tvému slovu, která nás sráží a brání nám stát se solí této země.

Dej nám poznat, co je dobré, a dej nám sílu, abychom to dobré dovedli žít. A pomoz nám unést onu nesnáz, když ono Tvé dobré bude pro nás obtížné a pro naše okolí neobvyklé.

Pane, očekáváme na Tebe, očekáváme, že nás Ty sám posílíš a povzbudíš. Prosíme, užij k tomu dnešních bohoslužeb, písní, čtení, modliteb i kázání, a také společenství těch, kdo spolu s námi hledají Tvou blízkost, víru a naději. Amen.

Čtení: Iz 60,1-9

Píseň (Svítá) 57 *Vzácný hosti, přijď již*

Text: Mt 5,1-16 (kralická) Kázání:

Vy jste sůl země a světlo světa! Kolikrát nám takhle někdo řekne, co jsme zač? Většinou spíš v nelichotivém smyslu.... Sůl nad zlato - moudrá česká pohádka ukazuje na nepostradatelnost soli. Taková prostá věc, která se běžně užívá a mnoho nestojí, která není stavěna na odiv (viděli jste někdy reklamu na kuchyňskou sůl?). A přece bez ní byly by všechny pokrmy nechutné a naše stolování neradostné. V době, kdy ještě nebyly ledničky, vážili si soli také pro její konzervační schopnost. Sůl brání rozkladu.

Nepostradatelnost světla, jeho význam pro člověka je taky bez diskuse. A zároveň je světlo možná něčím, co přijímáme bez velkého přemýšlení jako něco běžného a samozřejmého. (V této době zvláště,

kdy máme k dispozici světlo umělé. Skoro až příliš! Světelný smog ubližuje přírodě, přesvětlený svět se stává nechutně přesoleným...)

Sůl a světlo – jsou věci nenápadné, avšak nepostradatelné. Být solí a světlem je vysokým oceněním někoho, kolem koho se mnoho povyku nenadělá. Ale je užitečný. – Tak tedy: Vy jste sůl země a světlo světa!

Jací vy? My? (Abychom si tu poctu tak snadno nepřivlastnili!) Koho vlastně Ježíš přirovnává k soli a ke světlu, ke komu mluví? -- Myslím, že je tu významná souvislost s předchozími blahoslavenstvími. Jsou solí a světlem právě ti, kdo jsou blahoslaveni. Ti jsou nesmírně užiteční, ač často přehlíženi, ti jsou potřební a nepostradatelní, ač často nedoceňováni.

Vy jste sůl země - vy chudí duchem, vy, kteří jste podceňováni, protože nejevíte zvláštní duchovní schopnosti, nedokážete vynikat v nábožnosti, vy prost'áčci, kteří se nepyšní svými výkony před Bohem ani před lidmi, vy jste ve skutečnosti světlem - tomu, kdo není slepý. Možná jste světlem, protože se na vás ukazuje, co jiní zastírají, co si nechtějí přiznat – že nám něco schází, že potřebujeme být obdarováni.

Vy jste světlem, vy blahoslavení lkající! Vy, kteří pláčete, ne že si stěžujete a nařikáte na dobu, ustavičný stres, na byrokracii a na špinavou politiku, nýbrž vy, kteří pláčete nad tvrdostí srdce, které nezná slitování, vy měkkosrdcí, kteří pláčete s plačícími, vy, jimiž silní a úspěšní pohrdají, vy nesete cosi vzácného, co tento svět potřebuje. Vždyť dneska se zdá, že především musí mít člověk silný žaludek, aby dosáhl úspěchu, musí jít nelítostně za svým, prosadit se, být bezohledný a drzý. Kdo to nedokáže, pláče nad sebou a skuhrá, je ukřivděný a lituje sám sebe. Ale vy, kteří nemáte silný žaludek a přitom dokážete nebýt ukřivděni, vy, kdo dokážete soucítit, spolucítit bolest tohoto nevykoupěného stvoření, kdo dokážete bez sebelítosti vnímat trápení lidí i přírody - vy jste solí této země.

Vy jste solí a světlem – vy blahoslavení tiší - tj. tiší před Bohem, vy, kdo víte o své ceně a nepotřebujete všem halasně dokazovat své kvality, vy vnitřně pevní lidé, kteří nemáte zapotřebí druhé ponižovat, abyste si dodali sebevědomí, vy, kdo jste nenápadní a přehlíženi, ale nejste průměrní ani bez zájmu, vy tiší před Bohem, vy jste ve skutečnosti světlem, které nemůže být skryto pod kýblem.

Nedejte se mýlit tím, že nejste v televizi, protože pro mnohé z nás jste posilou.

Vy jste světlem a solí, vy blahoslavení lačníci a žíznící po spravedlnosti - zvláště po spravedlnosti pro druhé, vy, kdo nelitujete námahy tam, kde se děje křivda a bezpráví, nestranní k těm, kdo jsou ve většině ani se nepodbízející těm, kdo jsou v menšině, vy nezkorumpovaní a nekorumpující, vy jste solí, která brání rozkladu.

Blahoslavení milosrdní - vy, kdo nevyužíváte příležitosti, jak druhému šlápnout na kuří oko, kdo nezneužíváte svého postavení vůči slabším, kdo neoplácíte, vy, kdo odpouštíte ze srdce, až vás někdy vaše okolí považuje za hlupáky, vy jste ve skutečnosti světlem, orientačním bodem v džungli našich nekonečných půtek a snah o sebezprosazení.

Blahoslavení čistého srdce - blahoslavení lidé přímého myšlení a jednání, lidé čistého svědomí, vy, kteří se nehrbíte, kdo nejste pokřivení uvnitř ani navenek, vy svobodní a otevření lidé, jak jste vzácní, vzácnější nad zlato a cenné papíry.

Blahoslavení pokojní, vy, kdo nejste nějací flegmatici, kteří se nedovedou pořádně rozčilit, nýbrž vy, kteří pokoj působíte, vy, kdo vnášíte skutečný klid do našeho spěchu a sháňky, kdo rozptylujete naše obavy a strachy, kdo hojíte naše mindráky, ne, vy nejste otupělí ani lhostejní, vy působci pokoje máte často obrovskou práci, jak nás všelijak roztěkané a ustrašené soustředit na základní otázku našeho života, vy pokojní v nás zapalujete palčivou touhu po věčnosti a tím nás vysvobozujete z každodenní upoceně nervozity, vy jste solí, dobrým kořením, vy tomu našemu životu dáváte tu správnou šťávu.

Vy jste solí a světlem! Tihle všichni blahoslavení dávají světu něco, co mu nikdo jiný dát nemůže, jsou užiteční a nepostradatelní jako světlo či sůl. Čím osolit, když sůl nesolí? Čím svítit, když svíce je pod kýblem?

Ježíš říká: Vy jste. Jasně a jednoznačně. Vy blahoslavení jste pro svět nepostradatelní. Ovšem, ten svět si to třeba nemyslí – tohle je Ježíšův (a také Boží) pohled, Boží hodnocení. Sdílíme ten pohled? Ale pak si možná (toužebně, zoufale) říkáme: Ale kde jsou ti blahoslavení, kde jsou ti, kdo dodávají tomuto světu chuť a brání rozkladu?

Ježíš svoje kázání přednesl kdesi na kopci v Galileji - tedy těm, kdo se vždycky považovali tak trochu za méněcenné ve srovnání s pravověrnými v Jeruzalémě - blahoslavení, které svět potřebuje jako

sůl, nežijí na svaté hoře v Jeruzalémě, ale někde mimo, na bezejmenném kopci poslouchají Ježíšovo kázání. Ježíš neoslovuje supermanky víry, nýbrž obrací se na člověka, který je docela obyčejný, který se nepovažuje za elitu, možná se dokonce trápí svou neužitečností či neúspěšností, a ptá se, co mám dělat (?) a stojí to vůbec za to, abych se o něco snažil (?), vždyť co jsem já, co zmůžu (?) - ale právě takového člověka ujišťuje Ježíš o tom, že je solí a světlem. Vy opravdu jste - nic jiného a nikdo jiný tu slanost nemá - je to na vás, kteří si uvědomujete, že vám nepatří svět, že nejste žádní supermani, že si nemůžete dělat, co chcete, vy, kteří se v tísní a s pochybnostmi o sobě samých obracíte na Boha - vy jste vyvoleni k tomu, abyste byli solí a světlem. Je to právě na vás, kteří si o sobě moc nemyslíte, vy nenápadní posluchači Ježíšova Slova, vy skutečně ve vši skromnosti ukazujete k Bohu jako původci všeho dobrého, jako k velikému vyvaděči z bezcílnosti života, počátku i konci všeho, jako k naději světa.

Vy jste sůl země a světlo světa – jen přijměte Boží slovo, ať je vám povzbuzením na cestě! Ať víte, že mělo smysl škrábat se sem na kopec, abyste ho slyšeli, abyste si nechali promluvit do duše, abyste se dali potěšit a posílit na další cestu. Nechte se povzbudit, abyste v dalším svém běhu převzali a dále nesli štafetový kolík Kristův - jeho kříž, který je břemenem i nadějí. Pane, díky, díky – a podrž nás, prosíme. Amen

Píseň 178 *Krásná je modrá obloha*

Ohlášky, sbírka

Píseň (Svítá) 316 *Svítá nověj den*

Přímlovná modlitba + Otče náš

Poslání: „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“

Ř 12,21

Požehnání

Píseň 177 *Nuž Bohu děkujme*